

пересвідчитися, чи не залишилося в пацієнта невирішених питань із цього приводу.

Усі основні етапи Калгарі-Кембриджської моделі консультування включені до чек-листа симуляційного сценарію «Консультація пацієнта із суправентрикулярною екстрасистолією за Калгарі-Кембриджською моделлю», який включає оцінювання виконання студентом як алгоритму дій згідно з відповідним «доказовим» протоколом, так і навички консультування.

Список використаних джерел

1. Calgary-Cambridge Guide to the Medical Interview. (2021, June 22). Physiopedia, Available from:https://www.physio-pedia.com/index.php?title=CalgaryCambridge_Guide_to_the_Medical_Interview_-_Initiating_the_Session&oldid=276664.

СИМУЛЯЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В МЕДИЦИНІ — КРОК В МАЙБУТНЄ

Решетовська С.В., Смандич В.С., Хухліна О.С., Мандрик О.Є.,

Маковський В.О., Сирбу Н.П.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1-2020-1-GE-EPPKA2-CBHE-JP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

Симуляція відкриває можливості, які недоступні у звичайній реальній ситуації і водночас надає багатогранний безпечний спосіб тренування навичок. Симуляція — це метод навчання, який використовується для створення досвіду, не відтворюючи цю дію в реальності. Безпечне відпрацювання навичок є важливим фактором для студентів, чи інтернів, особливо в професійній підготовці. Симуляція може забезпечити сприятливе середовище для навчання на помилках без загрози професійної й небезпечної для реальних пацієнтів помилки. Тоді симуляція в медицині може замінити реальні випадки з пацієнтами чи інші клінічні ситуації для цілей навчання, однак важливо розуміти, що це не єдиний доступний метод і він може поєднуватися з іншими методами навчання для досягнення освітньої мети.

Імітаційна діяльність є потужною формою активізації набутих теоретичних знань, які можна закріпити практикою. Вважається, що більш конкретний і активний досвід має більш високе значення для студентів і може потенційно підготувати майбутніх лікарів у майбутніх зустрічах із

реальними пацієнтами. Абстракція й концептуалізація важливі для того, щоби студенти могли опанувати знання, навички та ставлення, необхідні для узагальнення й імпровізація роботи як медичного працівника з потенційними пацієнтами.

Сфера дії може варіювати від звичайної клінічної зустрічі зі стандартизованим пацієнтом до побудованої дорожньо-транспортної пригоди з декількома жертвами одночасно, в одного потерпілого розвивається гіповолемічний шок із сильною кровотечею. Залежно цілі навчання сценарій може бути складений для виявлення та лікування пневмотораксу в приймальньому відділенні або повний сценарій, починаючи з моменту аварій та невідкладної допомоги, сортування та хірургічної реанімаційної допомоги.

Тренажери завдань націлені на безпосередній цілеспрямований досвід, наприклад бронхоскопія або ехокардіографія (роль цього способу). Манекени відіграють важливу роль як «пацієнт» і можуть мати бажані фізіологічні реакції, такі як підвищення артеріального тиску, водночас дозволяючи інвазивні процедури, наприклад голкова декомпресія пневмотораксу, зовнішня компресія серця, інтубація трахеї та внутрішньовенна ін'єкція.

Манекени, як правило, виконують свою роль у навчанні медичних працівників вмінь, які потрібні в реанімації. Стандартизовані «пацієнти» є проєкцією реальних людей із певними симптомами, роль яких виконують підготовлені актори. Стандартизований пацієнт є ідеальними для навчання комунікації, де потрібні невербальні компоненти, щоби відтворити патологію. Підготовка акторів для забезпечення стандартизації має вирішальне значення для успішного і правильно піднесеного контексту для відпрацювання сценарію. Також важливим є те, що наразі доступні сучасні досягнення в тривимірній віртуальній реальності, оскільки очікується, що перехресне застосування цих ігрових технологій у моделювання допоможе надалі покращити й підняти рівень підготовки майбутніх медичних працівників. Цифрова природа моделювання доступна в портативному форматі, наприклад, за допомогою ноутбуків чи навіть мобільних телефонів. Такі емоції, як страх, паніка, розгубленість можуть негативно впливати на продуктивність в умовах високого реалізму на робочому місці. Частіше моделювання створюється в такому середовищі, яке імітує реальні обставини. Також є кімнати, де проводиться відеозапис для того, щоби потім можна було переглянути свої помилки. Віртуальна реальність, починаючи від аудіовізуальних ефектів у сценарії, таких, як сцена на дорозі під час аварії, сприяє повному зануренню в середовище серйозної та реальної ситуації, що також може покращити навчання.

Отже, сучасна медична симуляція не лише допомагає забезпечити студентів-медиків новими знаннями, відпрацюванням практичних навичок, та реалізацією справжніх клінічних випадків і ретельно написаним сценарієм і підібраними стандартизованими пацієнтами, але й допомагає визначити ту газуль, де знання або розуміння є недостатніми. Тому сміливо можна заявити, що моделювання й симуляційне навчання вже є невід'ємною частиною медичної освіти і, ймовірно, буде в майбутньому відігравати ще більшу і важливішу роль.

Список використаних джерел

1. Aquifer (MedU): resource for advancing clinical teaching and learning. URL: <https://www.aquifer.org> (25.06.2019).
2. Rudolph JW, Raemer DB, Simon R. Establishing a safe container for learning in simulation: the role of the simulation briefing. *Simul Healthc* 2014; 9: 339–49.
3. Dale. *Audiovisual Methods in Teaching*. New York: Holt, Rinehart & Winston; 1946.

ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО СЦЕНАРІЮ У ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Рибак В.Я.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

На сьогодні навчання студентів-медиків стало досить утрудненим через відсутність можливості відпрацьовувати практичні навички на реальних пацієнтах. Дистанційне навчання через пандемію протягом цілого навчального року не дало змоги студентам реалізовувати стосунки «лікар-пацієнт».

Мета дослідження. Визначення позитивних сторін у використанні симуляційного сценарію при підготовці студента-медика.

Одним із методів вдосконалення практичної підготовки майбутніх медиків є застосування симуляційних технологій. Симуляційна медицина є альтернативою традиційному навчанню лікарів і відкриває нові можливості та перспективи в підвищенні рівня практичної підготовки. Наразі можна виділити 6 аспектів, які переконують у тому, що симуляційне навчання важливе:

- 1) тактильний: тренажери й манекени для відпрацювання ;
- 2) візуальний: книги, журнали, наукові статті в електронному доступі;